

Yazan : Rojda Aksoy

Ülke: FRANSA

Şehir : SAUMUR

Ev sahibi Kuruluş : SCOPE

Başlama Tarihi : 04.10.2016

Bitiş Tarihi : 04.10.2017

E-posta : rojda.aksoy00@gmail.com

Merhabalar. İlk yazığım mektuptan oldukça farklı bir tarzda olacak bu defa yazdıklarım. Yani öyle resmi, standart şeyler yazmamın sebebi nedir diye sorguladım kendimi ilkinden sonra. Bu defa samimi bir şekilde EVS serüvenimi anlatacağım mümkün olduğunca. Asıl ihtiyacımızın samimiyet olduğuna karar verdim. Evet. Sadece samimiyet değil sevgi, saygı kavramlarına da selam göndereceğim buradan.

Çeşitli otoritelerce İnsan türü olarak her ortama uyum sağlayacağımız söylenmiştir. Buna katılmakla beraber bunun bir süreç olduğunu da şimdi anlıyorum. Öyle yeni bir yere pat ! diye nasıl adapte olalım zaten. Olamayız. İstesek de öyle birden bire olmaz.

Yani şimdi birileri çıkıp da "zaten oraya yaşamaya gitmedin" diyebilir. "Herkesin geleneği göreneği kendine. Proje sürecini bitirip döneceksin. Çok da şey yapma yani" diyebilir. Evet olabilir ama 1 (bir) yıl da kısa bir süre değil. Evet iş-güç yeni bir dil, öğrenilecek yeni bir kültür, gezilecek yeni yerler derken vakit akıp gidiyor ama bir yandan da bazı gerçeklerle yüzleşmek için yeterli bir süre 1 yıl... Kendi adıma zaten Türkiye'deyken bazı sorgulamalar yapıyordum ama bir durumu deneyimlemek ve üzerine düşünmek arasında ciddi bir hissiyat farkı var. Mesela tam varoluş üzerine derin düşüncelere dalmak üzereyken 3456 kişi bir metrobüse bindiğini fark edince insanın "bu ne yaman çelişkidir" diyesi geliyordu haliyle. Neyse herkesin bildiği örnekleri burada listeyerek polemiğe girecek değilim. Konuyu kendime bağlayacağım şimdi. Ne de olsa bu benim "EVS süreci" değerlendirmem. O yüzden kişisel şeyler yazmam gerekiyor değil mi ? Bu örnekleri vermemin sebebi ruh halimi anlatmaya çalışmam aslında. Aynı dünyayı paylaşmamıza rağmen neden bu kadar farklıyız ? Bizi bu kadar farklı yapan ne ? Bu tarz sorulara kaba taslak verecek cevaplarım olmasına rağmen bu konu beni derinden etkiledi evet. Ben de bunun üzerine daha kapsamlı cevaplar bulmak adına psikoloji, sosyoloji üzerine okuma yapmaya karar verdim. Zaten hava da çok

soğuk. Soğukla aram pek olmadığı için zaten "sosyalleşme, gezip yeni şeyler keşfetme vb" etkinlikleri yaza erteledim.

Şu ana kadar herşey yolunda sayılır bir iki ufak terslik dışında. Zaten üç ay önce beni havaalanında uğurlayan iki güzel kız kardeşime el salladığımda bir çok sıkıntıyı göze almıştım. Çünkü hayat bu. Karşıma ne çıkacağını nereden bilebilirim? İşte böyle böyle kendimi büyük sorunlara karşı fazla hazırlamış olmalıyım ki küçük terslikler pek moralimi bozmuyor.

Aşağıda bir kaç fotoğrafla bir ayın daha nasıl geçtiğini kısaca özetleyeceğim.

Herkese umutlu, mutlu yıllar...

-Çalıştığım kurumdan çocuklar ve iş arkadaşlarımla bir haftalık İspanya gezisi yaptık_

- 2 gün Madrid ve 4 gün de Barselona'da kaldık-

-E tabi İspanya'ya kadar gitmişken ordaki meşhur yiyecekleri denedik-

-Oldukça güzel vakit geçirdim. Çocuklarla iletişime geçmekte hala zorlansam da en azından birbirimizi tanıma fırsatımız oldu. E, bir de bu gezi için hiç bir ücret ödememek de oldukça güzel bir sürpriz oldu.-

-Yılbaşından hemen önce böyle bir kostüm partisi yaptık. Herkes bir karakter seçecekti ama benim karakter temaya pek uygun olmasa da gurbetteyim diye kimse kusuruma bakmadı ☺-

-Son olarak partiden sonraki yemek menüsünü de paylaşmak istiyorum. Hayatımda ilk defa denediğim şeyler bunlar. Ama yememek olmaz deyip ortama uyum sağladım. Özellikle solda ortada duran yeşil, salyangoz benzeri deniz ürününü denerken gözlerimi kapatıp denedim-